

Sygn. akt VII K 868/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszevska-Sobczyk

Protokolant: sekr. sądowy Simona Marcjanek

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. Andrzeja Wilgi

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2016r., 26 października 2016r., 13 grudnia 2016r., 27 stycznia 2017r. sprawy:

P. G., ur. (...) w W., syna W. i E. z d. B.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 sierpnia 2014r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził D. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15.000 zł w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do działania w imieniu firmy (...) s.c. oraz zamiaru i możliwości wywiązania się ze zobowiązania wynegocjowania w firmie ubezpieczeniowej(...) odszkodowania wyższego niż proponowana przez w/w firmę kwota 15.000 zł z tytułu odszkodowania dla D. K. za szkody poniesione przez w/w w następstwie wypadku komunikacyjnego, a następnie wskazał firmie (...) własny rachunek bankowy jako konto, na które dokonać należy przelewu kwoty 15.000 zł z tytułu odszkodowania i nie przekazał D. K. wypłaconego przez ubezpieczyciela odszkodowania w podanej wyżej wysokości

- tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

I oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 286§1 kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 pkt 1 kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres lat 2 (dwóch) tytułem próby,

III na podstawie art. 46§1 kk przy zastosowaniu art. 4§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. K. kwoty 14.000 (czternaście tysięcy) zł,

IV na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości,

V na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 15, poz. 124 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 924 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym i kwotę 212,52 zł tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia.

Sygn. akt VII K 868/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12.01. 2013r. D. K. kierując samochodem marki S. (...) miał wypadek drogowy w okolicach M., w wyniku którego doznał licznych obrażeń ciała. Wymieniony posiadał ubezpieczenie komunikacyjne w firmie (...), która to firma z tytułu doznanego wypadku przyznała mu odszkodowanie w kwocie 15. 000 zł.

D. K. uznał powyższą kwotę za zaniżoną i zamierzał dochodzić wyższego odszkodowania, w tym celu kontaktując się z P. G., którego wymieniony i jego żona G. K. poznali podczas pokazu garnków. P. G. powiedział im wówczas, że zajmuje się sprawami związanymi z uzyskiwaniem odszkodowań, przekazując również swoją wizytówkę, na której było napisane, iż jest on przedstawicielem firmy (...). Wspominał też, iż zdarza się, że ubezpieczyciele często zaniżają kwoty przyznanych odszkodowań i jego firma jest w stanie uzyskać od nich dużo więcej.

Po sprawdzeniu w Internecie firmy (...) i uzyskaniu tam potwierdzenia, że P. G. jest jej przedstawicielem doszło do spotkania G. K. z wymienionym, podczas którego przekazała mu ona dokumenty dotyczące odszkodowania i spisano umowę zlecenia nr (...) z dnia 09.08.2014r., którą D. K. podpisał, dotyczącą zlecenia P. G. dochodzenia roszczeń o naprawienie szkody doznanej przez D. K..

P. G. twierdził, iż będzie pertraktował z firmą ubezpieczeniową w sprawie wyższego odszkodowania, mówiąc, iż zna się na tym i przytaczał przykłady innych pomyślnie załatwionych przez siebie spraw. Wynagrodzenie wymienionego ustalono na 20 % od kwoty stanowiącej nadwyżkę nad 15.000 zł.

Po zawarciu przedmiotowej umowy wymienieni przez pewien czas nie kontaktowali się ze sobą. G. K. zadzwoniła do P. G. we wrześniu 2014r., a ten powiedział jej, że sprawa jest w toku, zobowiązując się oddzwonić do niej, czego jednak nie zrobił.

Wymieniony wystąpił do firmy (...) o wypłatę przyznanego D. K. odszkodowania w kwocie 15.000 zł wskazując jako konto, gdzie kwota ta ma być przelana swój rachunek bankowy. Po otrzymaniu zaś pieniędzy nie przekazał ich D. K. ani nie poinformował go o fakcie uzyskania odszkodowania. Kolejne próby kontaktu telefonicznego państwa K. z wymienionym nie dawały rezultatu. W związku z powyższym skontaktowali się oni z przedstawicielem firmy (...), z którą P. G. współpracował, przy czym sprawę D. K. wymieniony prowadził poza tą firmą w ramach prowadzonej przez siebie działalności.

W międzyczasie wymienieni dowiedzieli się, iż pieniądze z odszkodowanie w kwocie 15.000 zł bez ich wiedzy i zgody zostały już przebrane przez ubezpieczyciela na konto pana G..

Podczas spotkania z P. G., które odbyło się przy udziale przedstawiciela firmy (...), P. G. przyznał się do przejęcia ww pieniędzy z odszkodowania, obiecując, że je zwróci i pisząc na powyższą okoliczność stosowne oświadczenie z dnia 02.10.2014r. Napisał też oświadczenie, w którym wyraził zgodę na przekazanie D. K. środków pieniężnych, które uzyska z firmy (...). Na poczet powyższej należności wymieniony wpłacił też D. K. kwotę 1000 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

zeznania D. K. k. 103, 37-39, G. K. k. 103v-104, 25-32, M. K. k. 133v-134, 74-75, T. D. k. 134v-135, 93-94, W. K. k. 135-135v, 148-149, E. G. k. 160v-161, P. M. k. 161, częściowo wyjaśnienia P. G. k. 163-163v, 109-109v, dokumentacja dotycząca współpracy P. G. z D. K. k. 4-20 , dokumentacja z firmy (...) k. 49-57, dokumentacja z firmy (...) k. 63-73.

Oskarżony **P. G.** w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż pieniądze z (...) w kwocie 15.000 zł wpłynęły na jego rachunek, ale nie miał zamiaru nie rozliczyć się z nich z D. K.. W tym okresie miał problemy finansowe, gdyż jego znajomy P. M. nie oddał mu pożyczonych pieniędzy. Popadł w długi, miał problemy finansowe. Liczył, że jak M. odda mu pieniądze zwróci je panu K.. M. mu jednak nie oddał tych pieniędzy. W rozmowie z panią K. przyznał, że skorzystał z tych pieniędzy z (...), zobowiązał się je zwrócić. Oddał 1000 zł, obiecując zwrócić resztę w ratach. Miał jednak trudną sytuację, problemy zdrowotne. Wskazał, iż państwo K. wiedzieli, iż on występuje w sprawie odszkodowania jako on, a nie jako firma (...). Podpisał z nimi

umowę prywatną. Nie prowadził działalności wskazanej w umowie, kiedyś ją prowadził, nie pamięta dlaczego wskazał w umowie działalność, której nie prowadzi. Gromadził dokumenty w sprawie wypłaty wyższego odszkodowania.

(wyjaśnienia oskarżonego k: 109-109v).

W czasie rozprawy oskarżony podał, iż żałuje tego co zrobił. Nie chciał oszukać pokrzywdzonego. Myślał, że odda mu te pieniądze, jednakże nie zrobił tego z uwagi na swoją sytuację życiową, problemy zdrowotne, wskazał też, iż jest alkoholikiem i hazardzistą. Liczył na pieniądze od M., ale ten mu ich nie oddał. Tymi pieniędzmi od pana K. spłacił swoje długi.

(wyjaśnienia oskarżonego k: 163-163v).

W toku prowadzonego postępowania z uwagi na wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego został on poddany badaniom przez 2 biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w sporządzonej opinii sądowo-psychiatrycznej stwierdzili, iż wymieniony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. W czasie popełnienia czynu mógł rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem. Biegli rozpoznali natomiast u oskarżonego zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu, przebyte zaburzenia adaptacyjne, cechy hazardu patologicznego.

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k: 136-139).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego częściowo zasługują na wiarę w zakresie w jakim przyznał on, iż po podpisaniu umowy z pokrzywdzonym wystąpił do ubezpieczyciela o przelanie przyznanej wymienionemu kwoty 15 000 zł z tytułu odszkodowania na swój rachunek bankowy, albowiem w tym zakresie znajdują one pełne oparcie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym w relacji samego pokrzywdzonego, jak również w zgromadzonej dokumentacji.

Sąd odmówił natomiast wiary tym wyjaśnieniom oskarżonego, w których zaprzeczał on, aby jego zamiarem było oszukanie pokrzywdzonego z uwagi na ich sprzeczność z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, analizowanym z uwzględnieniem wskazań wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego.

W ocenie Sądu na wiarę zasługiwały zeznania pokrzywdzonego D. K. i G. K., którzy opisali w nich okoliczności zawarcia umowy z oskarżonym dotyczącej dochodzenia przez niego odszkodowania od firmy ubezpieczeniowej, jak również wskazali na doznaną szkodę. Zeznania te były spójne, logiczne, korespondowały wzajemnie pomiędzy sobą, jak również z pozostałym materiałem dowodowym. Wynikało z nich, iż oskarżony wprowadził wymienionych w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy, albowiem opisywane przez wymienionych działania oskarżonego, analizowane w powiązaniu z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym wskazują, iż już w momencie zawierania umowy z 09.08. 2014r. oskarżony działał z zamiarem wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd i doprowadzenia go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Z zeznań państwa K. wynikało bowiem w sposób jednoznaczny, iż zawarta umowa dotyczyła dochodzenia przez oskarżonego odszkodowania wyższego niż 15.000 zł i nie udzielano mu żadnej zgody na przelanie przyznanej już pokrzywdzonemu kwoty 15 000 zł na rachunek oskarżonego. Tymczasem z analizy zgromadzonej w sprawie dokumentacji wynika, iż działania oskarżonego po podpisaniu umowy z pokrzywdzonym sprowadzały się właściwie jedynie do wskazania ubezpieczycielowi numeru swojego rachunku bankowego celem przelania tam przyznanej pokrzywdzonemu kwoty. Wymieniony nie podjął natomiast żadnych czynności związanych z wystąpieniem do ubezpieczyciela o przyznanie wyższego odszkodowania, co więcej nie poinformował nawet pokrzywdzonego, iż kwota 15 000 zł została już przelana przez ubezpieczyciela na rachunek oskarżonego, zamiast tego unikając kontaktu z pokrzywdzonym i przyznając się do przejęcia powyższej kwoty dopiero, gdy zostało to już ujawnione przez pokrzywdzonego.

Nadmienić przy tym należy, iż z zeznań G. K. wynikało, iż oskarżony przedstawiał się jako przedstawiciel firmy (...) i zdecydowali się nawiązać z nim współpracę po sprawdzeniu powyższej firmy w Internecie, gdy tymczasem zgromadzony materiał dowodowy wskazywał, iż wymieniony zawierając z pokrzywdzonym umowę działał w zakresie prowadzonej przez siebie działalności, a nie w ramach współpracy z tą firmą. Jakkolwiek przy tym oskarżony podnosił, iż okoliczność ta znana była pokrzywdzonemu, jednakże pozostaje to w sprzeczności z relacją D. K., który oświadczył, iż nieprawdą jest, że oskarżony informował go, że będzie prowadził jego sprawę jako osoba fizyczna. Zresztą całe późniejsze zachowanie państwa K., którzy w sprawie odszkodowania kontaktowali się z firmą (...) wskazuje, iż byli oni przekonani, iż oskarżony prowadził ich sprawę w ramach współpracy z tą firmą.

Nadmienić także należy, iż D. K. podał, iż podpisując umowę z oskarżonym nie wiedział, że wymieniony wskaże firmie ubezpieczeniowej swoje konto dla wypłaty odszkodowania, w żaden sposób nie uzgodnił też tego z nim, co potwierdziła również G. K..

Ponadto wymieniona składając zeznania w trakcie rozprawy podała, iż przy zawieraniu umowy, gdy przekazywała mu papiery, oskarżony powiedział, aby nie wypłacać przyznanych pieniędzy z tytułu odszkodowania w kwocie 15 000 zł, gdyż on pociągnie tę sprawę dalej.

Powyższe oświadczenie w powiązaniu z dalszymi działaniami oskarżonego, który po podpisaniu umowy i pełnomocnictwa przez pokrzywdzonego wystąpił do ubezpieczyciela o przekazanie na swoje konto kwoty przyznanego odszkodowania wskazuje, iż wymieniony już w trakcie rozmowy z G. K. poprzedzającej zawarcie umowy działał z zamiarem doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, wprowadzając go w błąd co do zamiaru i możliwości wynegocjowania w firmie (...) wyższego odszkodowania. O powyższym świadczy zresztą dalsze działanie wymienionego, który w żaden sposób nie wystąpił do ubezpieczyciela o wypłatę wyższego odszkodowania, ograniczając się tylko do wskazania swojego numeru konta jako tego, na które mają być przelane pieniądze z tytułu ubezpieczenia.

Z zeznaniami państwa K. w pełni korespondują też zeznania ich syna-M. K., który wskazał m.in., iż wiedział, że ojcu (...) przyznawała odszkodowanie w kwocie 15.000 zł. Gdy we wrześniu 2014r. skontaktował się z przedstawicielem tej firmy uzyskał informację, że pieniądze zostały wypłacone na rachunek oskarżonego. Poinformował o tym rodziców. Uczestniczył też w rozmowie z oskarżonym, podczas której ten przyznał, iż przejął pieniądze w kwocie 15 000 zł z odszkodowania, twierdząc, iż były mu potrzebne. Zobowiązywał się do ich zwrotu.

Zeznania te są spójne, logiczne, konsekwentne, w pełni korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, tak, iż brak podstaw, aby odmawiać im wiarygodności i mocy dowodowej.

W sprawie przesłuchani zostali też W. K. i T. D.- pracujący w firmie (...), którzy złożyli zeznania na okoliczność współpracy tej firmy z oskarżonym, przyczyn rozwiązania z nim umowy i wzajemnych rozliczeń, których zeznania również zasługują na wiarę jako spójne, logiczne, korespondujące ze sobą i z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

T. D. podał m.in., iż G. K. kontaktowała się z nim będąc przekonana, że firma (...) prowadzi sprawę odszkodowania jej męża i gdy dowiedziała się, że jest inaczej było to dla niej zaskoczeniem. Wskazał też, iż był świadkiem spotkania z P. G., w którym uczestniczyła pani K. i jej syn, w trakcie którego oskarżony przyznał, że na jego konto wpłynęły pieniądze z odszkodowania przyznanego panu K., zobowiązał się też do zwrotu tych pieniędzy w ratach, wskazując na swoją złą sytuację finansową. Na powyższą okoliczność spisano stosowne oświadczenie. P. G. zrzekł się też na piśmie na rzecz D. K. swoich prowizji przysługujących mu za prowadzenie spraw.

Również E. G. –matka oskarżonego zeznała m.in., iż syn przyznał jej się, że przywłaszczył sobie pieniądze pokrzywdzonego, nie wie na co je przeznaczył, miał wtedy problemy finansowe. Wskazała też, iż syn opowiadał jej, że współpracował z firmą (...). Uważa, że na pewno chciał zwrócić te pieniądze.

P. M. zeznał, iż oskarżony inwestował w działalność, którą mieli razem prowadzić, okazało się, że ponieśli straty. Oskarżony miał problemy finansowe. Był hazardzistą.

W ocenie Sądu zeznania wskazanych wyżej świadków zasługują na wiarę, korespondując z całokształtem zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Z dokumentacji z firmy (...) wynika, iż sprawę odszkodowania D. K. oskarżony prowadził w ramach swojej działalności, nie zaś w ramach współpracy z firmą (...), co zresztą wynikało z wyjaśnień samego oskarżonego.

W ocenie Sądu brak podstaw do kwestionowania powyższej dokumentacji, podobnie jak dokumentów przedłożonych przez firmę (...) dotyczących współpracy z oskarżonym i okoliczności rozwiązania z nim umowy, jak również dokumentacji z firmy (...) dotyczącej odszkodowania przyznanego D. K.. Dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione osoby, korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, nie były też kwestionowane przez strony w toku prowadzonego postępowania, tak, iż Sąd opierał się na nich przy ustalaniu stanu faktycznego niniejszej sprawy.

Mając zatem na uwadze całokształt podniesionych wyżej okoliczności Sąd uznał, iż wina oskarżonego i fakt popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy analizowany w powiązaniu ze sobą i w świetle wskazań logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego, daje wystarczające podstawy do przyjęcia, iż oskarżony w dniu 9 sierpnia 2014r. w O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził D. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15.000 zł w ten sposób, że wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do działania w imieniu firmy (...) s.c. oraz zamiaru i możliwości wywiązania się ze zobowiązania wynegocjowania w firmie ubezpieczeniowej (...) odszkodowania wyższego niż proponowana przez w/w firmę kwota 15.000 zł z tytułu odszkodowania dla D. K. za szkody poniesione przez w/w w następstwie wypadku komunikacyjnego, a następnie wskazał firmie (...) własny rachunek bankowy jako konto, na które dokonać należy przelewu kwoty 15.000 zł z tytułu odszkodowania i nie przekazał D. K. wypłaconego przez ubezpieczyciela odszkodowania w podanej wyżej wysokości, którym to zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 286§1 kk.

Z opinii sądowo-psychiatrycznej wynika, iż w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu zdolność oskarżonego do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem nie była ograniczona w rozumieniu art. 31§1 i 2 kk, a zatem wymieniony musiał zdawać sobie sprawę ze znaczenia przedsięwziętych przez siebie działań i ich możliwych konsekwencji prawnych.

Powyższa opinia jest pełna, jasna, logiczna, oparta o wiedzę fachową i specjalistyczną i w ocenie Sądu brak jakichkolwiek powodów, aby kwestionować prawdziwość zawartych w niej wniosków.

Wymierzając oskarżonemu karę za czyn, którego się dopuścił Sąd baczyl, by była ona adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionego przezeń czynu, jak również aby spełniała swe cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ma osiągnąć wobec skazanego, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd miał tu na uwadze jako okoliczność obciążającą znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego widoczny w rozmiarach wyrządzonej pokrzywdzonemu szkody, z pobranego bowiem odszkodowania oskarżony zwrócił wymienionemu jedynie kwotę 1000 zł.

Natomiast jako okoliczność łagodzącą należało potraktować niekaralność oskarżonego, jak również to, iż wymieniony przyznał się do przejęcia kwoty odszkodowania przyznanego pokrzywdzonemu, wyrażając skruchę i żal z powodu tego zachowania, deklarując chęć spłaty powyższej kwoty, jak również wpłacił na rzecz pokrzywdzonego 1000 zł oraz podpisał oświadczenia dotyczące przelania na jego rzecz ewentualnych kwot, które w przyszłości miałyby zostać wypłacone mu przez firmę (...).

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, uznając, iż jest ona adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu.

Jednocześnie Sąd uznał, mając na uwadze charakter i okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu, iż wobec oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, uzasadniająca przekonanie, iż mimo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej względem niego kary pozbawienia wolności w przyszłości będzie on przestrzegać obowiązującego porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa, co mając na uwadze zawiesił wykonanie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności na okres lat 2 tytułem próby.

Z uwagi na złożenie przez pokrzywdzonego wniosku o naprawienie szkody Sąd w oparciu o przepis art. 46§1 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. K. kwoty 14.000 zł, albowiem takiej kwoty wymieniony dotychczas nie zwrócił pokrzywdzonemu z tytułu pobranego odszkodowania.

Sąd zastosował też zgodnie z art. 4§1 kk przepisy Kodeksu karnego obowiązujące w czasie popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu, uznając, iż są one względniejsze dla oskarżonego aniżeli obecnie obowiązujące przepisy, chociażby mając na uwadze obecne zaostrzenia co do możliwości orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego i mając na uwadze wysokość orzeczonego obowiązku naprawienia szkody Sąd zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

O kosztach wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu orzeczono na podstawie obowiązujących przepisów jak w pkt V wyroku.